

пладнѣ. Той може да се затвори и по рано, ако се окаже, че всичкитѣ гласни сж подали своитѣ бюлетини.

Чл. 53. Председателя на бюрото отваря тогава кутината въ присъствението на членоветѣ отъ бюрото и на гласнитѣ, които се намѣрватъ тамъ. Бюрото преброява бюлетинитѣ, за да ги сравни съ числото на гласнитѣ, които сж забѣлжани въ списъка, че сж гласоподавали. Понѣг единъ отъ членоветѣ отваря бюлетинитѣ и чете съ високъ гласъ писаното въ тѣхъ. Други членъ отъ бюрото забѣлжава числото на гласовѣтѣ, които всѣко име е получило. Преброяването на гласовѣтѣ става предъ всичкитѣ присѣствающии гласни.

Чл. 54. Слѣдъ преброяването на гласовѣтѣ бюлетинитѣ се изгарятъ, съ исклучение на ония, които би били предметъ на споръ. Тия послѣднитѣ се прилагатъ при избирателния протоколъ.

Чл. 55. Председателя на бюрото обявява резултата на избора. Той провъзгласява за избрани ония отъ кандидатитѣ, които сж получили повече отъ половината на даденитѣ гласове.

Въ случай на равно число гласове, постаршиятъ ва година се предпочита.

Чл. 56. Ако повече отъ половината гласове на избирателствѣ не сж били дадени на едно число кандидати, равно съ числото на лицата, които трѣбва да се избѣржтъ за общински съвѣтници, тогава се пристѣпва незабавно къмъ нови допълнителни избори, за да се избѣржтъ лица за ония мѣста, които първитѣ избори сж оставили празни.

Втория пътъ избора става по вишегласие, каквото и да бѣде числото на подаденитѣ гласове.

Този изборъ трае единъ часъ, и се извършва споредъ правилата по долу изложени.

Чл. 57. Въ врѣме на изборитѣ се съставя протоколъ за начина, по койго изборитѣ сж станѣли.

Той се подписва отъ членоветѣ на бюрото и отъ присѣствающитѣ гласни, които пожелажтъ.

Забѣлжава. Председателя на бюрото е длъженъ да се старае да останжтъ въ мѣстото на избора повече гласни, за да подпишжтъ протокола. За редовността на избора обаче не е необходимо да има върху протокола подписи отъ гласни.

Протокола съдържж:

- а) датата и мѣстото на избора;
- б) имената на членоветѣ на бюрото;
- в) обозначението, да ли веднѣжъ или два пѣти сж станѣли изборитѣ;
- г) часовѣтѣ, въ които се е захванжлъ и свършилъ избора;
- д) числото на записанитѣ гласни въ списъцитѣ;
- е) числото на гласнитѣ, които сж присѣствували на изборитѣ;
- ж) имената на гласнитѣ, които сж отсъствували;
- з) числото на гласовѣтѣ, които всѣки кандидатъ е получилъ;
- и) списъкъ на избранитѣ членове по реда на получевитѣ гласове;
- і) заявленіята, които сж направени на бюрото, и рѣшеніята, които бюрото е дало;
- к) извъреднитѣ случаи, ако е имало такива.

Чл. 58. Оригиналъ на този протоколъ се пази въ архивитѣ на общината; единъ завѣренъ прѣписъ се праща незабавно отъ кмета на околийския началникъ въ околията; при прѣписа отъ избирателния протоколъ се прилага и единъ прѣписъ отъ списъка на гласнитѣ.

Чл. 59. Когато списъка на избранитѣ общински съвѣтници е пълнъ, кмета го съставя по реда на придобитѣ гласове, като захваща отъ лицето, което е получило най много гласове и свършва съ онова, което е имало най малко гласове.

Чл. 60. Общинскитѣ избори можжтъ да се оспоржтъ за неправилностъ въ разстояние на 10 дена слѣдъ дена на избора, било отъ окръжния управителъ, въ качество представителъ на властѣта, било отъ нѣкой отъ общинскитѣ избирателѣ. II въ двата случая заявленіята противъ избора сж датирани, подписани и адресувани до председателя на окръжния съвѣтъ.

Чл. 61. Окрѣжний съвѣтъ въ разстояние на петнадесетъ днѣе отъ дена на заявлението се произнася върху правилността на избора.

Той издава своето рѣшение, като се основава на полученитѣ документи и на събранитѣ отъ него свѣдѣния.

Ако унищожи избора, той извѣстява за това незабавно на окръжния управителъ, за да се распореди за свикване отъ ново избирателствѣ.

Чл. 62. Ако избора е унищоженъ по слѣдствие на нередовности отъ първостепеннитѣ избирателѣ, тѣ се свикватъ отъ ново, споредъ както е показано въ 25 и 26 чл. Но ако нередовността се е забѣлжала само въ дѣйствиата на гласнитѣ, окръжний управителъ свиква отъ ново тия послѣднитѣ въ общинския домъ, като обяви въ своя приказъ, че списъка на гласнитѣ си остава сжщитѣ и като означи дена и часа, когато

трѣбва да се извършатъ тия избори. Въ този случай, избора за общинскитѣ съвѣтъ се извършва съгласно съ 42 и послѣдующитѣ членове. Първостепеннитѣ избирателѣ, както и гласнитѣ, трѣбва винаги да се свикатъ за въ недѣленъ день.

Чл. 63. Общинскитѣ избори, които не сж били оспорени, съгласно съ 59 членъ, или ония, които сж били оспорени, но сж били обявени за редовни, се поднасятъ за потвърждение на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(Слѣдва).

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 641.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля.

Князь на България.

По предложението на Намѣтътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 12 Септемврий 1882 год. подъ № 765.

ПОСТАНОВИМИ И ПОСТАНОВИВАМИ:

I Назначението на всичкитѣ административни чиновници споредъ новото териториално дѣленне да стане чрезъ министерскитѣ приказъ.

II. Да се представятъ на Наше утвърждение въ длъжностъ само онѣзи отъ тия чиновници, които слѣдъ врѣме, се покажатъ достойни за нея и оправдаятъ възложенното върху имъ довѣрие.

Ст. III. Исплънението на настоящитѣ указъ, се възлага на Намѣтътъ управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ г. Руссе на 15 Септемврий 1882 год.

На първообразието съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла Д. Д. Агура.

ПРИКАЗЪ

№ 7

Съгласно съ указа на Негово Височество отъ 15 тек. Септемврий подъ Н-о. 641, вслѣдствие на новото административно дѣленне територията на Княжество то, въ съставътъ на окръжнитѣ и околийски управления за II. Д. се опредѣлятъ:

I. Окрѣжние Софийско. Окрѣжний управителъ Г. Вѣлчановъ, секретарътъ му М. Грековъ, подсекретаръ А. Игнатиевъ, околийскитѣ началници: Софийскитѣ — З. Пѣевъ и секретаръ Т. Поповъ, Самоковскитѣ — Т. Пантелеевъ и секретаръ Велчовъ, Царибродскитѣ — Т. Сѣбевъ и секретаръ К. Илиевъ, Брѣзникитѣ — П. Петровъ и секретаръ П. Марковъ, Златишкитѣ — Клявковъ и секретаръ Алексѣевъ, венчки на настоящитѣ си мѣста.

Трънскитѣ окръженъ управителъ II. Драсовъ са назначава за Трънскитѣ околийски началникъ, а за неговъ секретаръ, секретаря отъ окръжното управление Тумпаровъ. За околийски началникъ въ Новоселската околия се назначава началникътъ на закриваемата Каменополска околия Т. Гладиевъ съ сегашний секретаръ II. Михайловъ; за началникъ на Искрецката околия се прѣмѣстява Трънскитѣ околийски началникъ А. Чолаковъ, а за секретаръ се прѣмѣстява секретаря при Орѣховекото окол. управление Атанасовъ.

II. Търновско Окрѣжние. Назначаватъ се: секретарътъ Симеоновъ, подсекретаря Мидовъ, околийскитѣ началници: Търновскитѣ Кабакчиевъ, секретарътъ му Марковъ; Еленскитѣ Г. Бочаровъ секретарътъ му С. Кисевски; Тръвненскитѣ Ил. Пронковъ, секретарътъ му Николовъ; за Кесаровскитѣ околийски началникъ се назначава Никола Кисовъ, а за неговъ секретаръ, сегашний секретаръ Боневъ; за Горне-Орѣховеката околия, околийскитѣ началникъ Петъръ Калиновъ, а за секретаръ В. Димитровъ, сегашний Липнинскитѣ секретаръ.

III. Варненско окръжние. За окръженъ управителъ Джебаровъ, сегашний Плевненскитѣ окръж. управителъ, секретарътъ Хр. Куновъ и подсекретарътъ Жековъ; Варненскитѣ градски началникъ Божиновъ, секретарътъ му Константиновъ; Балчикскитѣ околийскитѣ началникъ Марковъ, секретарътъ му Петровъ; Добричскитѣ К. Павловъ, секретарътъ му Аврамовъ; Новоселскитѣ Стоянова, секретарътъ му Славовъ; за Варненскитѣ околийски началникъ П. Пантелеевъ, сегашний Бѣленскитѣ околийски началникъ, а за неговъ секретаръ, сегашний Романовъ; за Провадийскитѣ околийски началникъ, сегашний Провадийскитѣ окръженъ управителъ Смиловъ, а за секретаръ В. Поповъ.

IV. Руссенско окръжние. Окрѣженъ управителъ Д. Аневъ, секретарътъ му Маноловъ, а за подсекретаръ Шимански; градски началникъ Костовичъ, секретарътъ му Дръновски; Руссенскитѣ околийски началникъ Т. Пеневъ, секретарътъ му Димитриевъ; Балбунарскитѣ Димитровъ, секретарътъ му Катрановъ; за Бѣленскитѣ околийски началникъ Зуббаровъ сегашний Провадийскитѣ околийскитѣ началникъ, а за секретаръ, сегашний Бабовъ; за Тутраканскитѣ околийски началникъ Минковъ, бившии Прѣславскитѣ околийски началникъ, а за неговъ секретаръ Цокевъ.

V. Кюстендилско окръжние. Окрѣжний управителъ Тумпаровъ, за неговъ секретаръ М. Николаевъ, сегашний секретаръ при Вирковскитѣ окр. управителъ, а за подсекретаръ, сегашний Коларовъ; Изворскитѣ скол. началникъ А. Марковъ, а за неговъ секретаръ П. Григоровъ, сегашний подсекретаръ при Търновскитѣ окръженъ управителъ; Дубнишкитѣ Д. Начевъ, секретарътъ му Димчовъ; Радомирскитѣ Д. Григоровъ, секретарътъ му Касабовъ; за Кюстендилскитѣ околийски началникъ Х. Милевъ, сегашний Ловчанскитѣ околийски началникъ, а за неговъ секретаръ, сегашний Стефановъ.

VI. Видинско окръжние. Окрѣженъ управителъ Михайловъ, за секретаръ подсекретарътъ при Руссенскитѣ окръженъ управителъ А. С. Хохоръ, а за подсекретаръ, сегашний Георгиевъ; Видинскитѣ околийски началникъ Добриновъ и секретаритѣ му Гоцевъ и Вѣлчановъ; за Бѣлоградчикскитѣ окол. началникъ Силистренскитѣ Божиловъ, а за секретаръ, сегашний Ивановъ; за Кулски, Бѣлоградчикскитѣ Константиновъ, а за секретаръ, сегашний Пецовски.

VII. Вратчанско окръжние. Окрѣжний управителъ Николаевъ, секретарътъ му Тричковъ и подсекретарътъ Калиновъ, за Вратчанскитѣ околийскитѣ началникъ Орханпийскитѣ Груевъ, а за неговъ секретаръ — сегашний Симеоновъ; за Орѣховекитѣ околийски Димитрий Анковъ, а за секретаръ Б. Ивановъ, секретарътъ при Орѣховекитѣ окръженъ управителъ; за Орханпийскитѣ околийскитѣ началникъ К.

Сухиндолски, до сегашний окръженъ управителъ, а за секретарь — до сегашний секретарь при окръжно управление Д. Велковъ; за Бѣлослатинскій околийскій началникъ Ивановъ, секретарь при Провадийскій околийскій началникъ, а за секретарь Бонковъ, Каменополюскіи околийскіи секретарь.

VIII. Шумненско окръжие. Окръжний управителъ Д. Икономовъ, секретарьъ му Недевъ и подсекретарьъ Вѣлковъ; Шумненскій околийскій началникъ Славковъ и секретарьъ му Поповъ; Ески-Джумайскій Типмановъ, а за секретарь — сегашний секретарь при Джумайскій окръженъ управителъ Маловъ; за Ново-Пазарскіи околийскіи началникъ Дервентски, сегашний Османъ Пазарскіи околийскіи началникъ, а за неговъ секретарь — сегашний Вичовъ; за Османъ Пазарскіи Божиловъ, сегашний Ново-Пазарскіи, а за неговъ секретарь сегашний Харизановъ; за Прѣславскій сегашний Кюстендилскіи Нойковъ а за секретарь сегашний Добревъ.

IX. Ломско окръжие. За окръженъ управителъ Берковскій окръженъ управителъ Хр. Ивановъ, секретарьъ му Ивановъ, и подсекретарьъ Зафировъ; Ломскій околийскіи началникъ Паковъ, а за неговъ секретарь Първановъ, подсекретарь при Берковското окръжно управление; Берковскіи околийскіи началникъ Велковъ, и секретарьъ му Н. Геровъ; за Вѣлчедърскій околийскіи началникъ Кутловскій Малчовъ, и секретарьъ му Коларовъ.

X. Разградско окръжие. Окръжний управителъ К. Тодоровъ, секретарьъ му Куртовъ и подсекретарьъ Малчовъ; Разградскій околийскіи началникъ Маламеновъ, а за неговъ секретарьъ А. Недѣлчевъ, тъмниченъ надзирателъ; Поповскій Т. Поповъ и секретарьъ му Стояновъ; Кеманларскій Казанджиевъ и секретарьъ му Киряковъ.

XI. Силистренско окръжие. За окръженъ управителъ А. Радуловъ, Орѣховскій окръженъ управителъ, секретарьъ му В. Недевъ и подсекретарьъ Лефтеровъ; за Силистренскій околийскіи началникъ Барановъ а за секретарь сегашний Стояновъ; за Акъ-Каджларскіи — Базаурдскій Икономовъ и секретарьъ му А. Коларовъ; за Куртъ-Бунарески — Хаскийскій Г. Осиковски и секретарьъ му Захариевъ.

XII. Плевненско окръжие. За окръженъ управителъ Ески-Джумайскій окръженъ управителъ Славковъ, секретарьъ Хр. Икономовъ и подсекретарь Поповъ; Плевненскій околийскіи началникъ Ев. Божиновъ и секретарьъ му Пивчовъ; за Ловченскій околийскіи началникъ — сегашний окръженъ управителъ Щербаковъ, а за неговъ секретарь сегашний окръженъ секретарь Д. Браняковъ; за Тетевенскій околийскіи началникъ, Странжевъ, секретарьъ при Провадийскій окръженъ управителъ, а за секретарь — сегашний Гайтанджиевъ; за Луковичскій околийскіи началникъ — Дърманскій Теранцовъ и секретарьъ му Славчевъ.

XIII. Севлиево окръжие. Назначаватъ се секретарьъ Славчевъ и подсекретарьъ Отоманяковъ; Севлиево окръжний началникъ Стояновъ и секретарьъ му Московъ; Габровскій Найденовъ и секретарьъ му Червенияковъ; Троянскій Хесалчиевъ и секретарьъ му Бошняковъ.

XIV. Свищовско окръжие. Окръженъ управителъ Сребровъ, секретарьъ му Желѣсковъ и подсекретарьъ Митовъ; за Свищовскій околийскіи началникъ —

Тутраканскій Поповъ; за неговъ секретарь — сегашний Неновъ; Никополскій околийскіи началникъ Лучевъ а за неговъ секретарь За. Ночовъ.

Окръжнитѣ управители, околийскитѣ началници и секретаритѣ при окръжнитѣ и околийскитѣ управления, които не се споменуватъ въ настоящій приказъ, оставатъ безъ длѣжностъ за нѣтъмъ.

София, 19 Септември 1882 год.

Подписалъ: Управляющій Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла Д. Д. Агура.

Н Ъ М О.

ЗА РУССЕНСКАТА ПЪРВОКЛАСНА ПРАВИТЕЛСТВЕННА БОЛНИЦА.

Въ всѣка просвѣтена държава, болницитѣ сѣ станали вече хуманитетни заведенія. Всежду тѣхнитѣ врата сѣ отворени за всѣкого, безъ разлика на състояние т. е. билъ той беденъ или богатъ, безъ да се глѣда на неговата народностъ, билъ той туземецъ или иноземецъ, приятелъ или неприятелъ, защото свойството на хуманитета е толерантностъ. За жалостъ обаче, въ нѣкои отъ тия заведения у насъ, се срѣща съвсѣмъ противното: намѣсто хуманитетъ, владѣе абсурдностъ и суровостъ. А че е това истина, нека послужи слѣдния фактъ, който не е пръвъ за освѣтление на почитаемата публика: На 26 септември въ 7 часа и 50 минути сутрентъ, имамъ случая да се случя въ приемната стая на Руссенската първокласна прав. болница, тамъ дойде съ едно дѣте въ обятията си и една, по видимоу бѣдна жена. Дѣтето са виждаше да е болно; това доказваха пожълелитѣ му странички. Тя — жената очакваше доктора оногава, който щеше да влѣй въ майчино то ѣ нажалено сърдце оня балсамъ, който е най силното лѣкарство за страждущия, а то е; утѣшителната рѣчь. Докторътъ дойде. Всичко се разшава, като отъ нѣкоя буря. Той са появи и въ приемната стая. Бѣдната жена пое болното си дѣте и стана права. „Дубрутро“ му каза тя, като са тѣжмене да каже и болѣстѣта на дѣтето. Но чудо, тя не получи отговоръ на поздравлението си. Това нищо. Но тя не почувствова и оня балсамъ, когото очакваше, а напротивъ, нѣщо като отрова; думитѣ на лекаря вѣроятно паднаха въ пейното болно сърдце като остри мечове. Г-нъ лѣкаръ или докторъ, вмѣсто да я попита съ оно ва челоуѣколюбие, което трѣбва безъ друго да му е свойственно ако нека да да отговори на названието си, обърна са та я попита съ единъ извжнредно сьрдитъ гласъ: Е! Е! ами ти какво търсинишъ тукъ?!

Бѣдната жена се уплаши, но тя пакъ доде на себе си и му каза: Незнамъ какво стана на детето ми отъ нѣколко врѣме; молимъ тя да го разглѣдаши.

Хмъ, Хмъ, изсумтя сьрдитий докторъ и, безъ да даде внимание, на прощението на таа бѣдната жена отиде, та ся невиде въ болницата. Бѣдната майка остана безъ утѣха, а бѣдното дѣте, то пакъ безъ лѣкарека помощъ. Тя ма питаше да ли да чака или да си отиде, незнаеще какво да прави. Остани и казахъ азъ, може да му мини глѣвътъ.

Сега да оставимъ всичко на страна и, да додемъ на немаловажното питаніе: „Да ли единъ докторъ трѣбва по тозъ начинъ да ся отнася къмъ ония бѣдни, които просятъ неговата помощъ?! Не

знае ли г-нъ докторъ че освѣтъ като е свѣта длѣжностъ, но и законъ е още за него, да дава своята медицинска помощъ всѣкому, който ся нуждае отъ нея, безъ разлика на състояние и то въ всѣко врѣме? Не знае ли още, че той е поставенъ тамъ не да трови сърдцата на нуждающитѣ са отъ неговата помощъ съ своята абсурдностъ и суровостъ, а да ги облекчава и да имъ дава потребната помощъ? Ний съжеляваме бѣднитѣ, които сѣ принудени да търсятъ неговата помощъ, нъ отъ друга страна ний още повече съжеляваме самия него, защото той не веднажъ е доказалъ ясно, че е много сгрѣшилъ за гдѣто са е посвѣтилъ да помага на болния свѣтъ. Нему съвършенно липсватъ ония свойства (хуманностъ и мѣткостъ), които сѣ най потребни за всѣки докторъ. Намъ е жално за гдѣто сме принудени да кажемъ въ заключение, че той би билъ много по добъръ за четоводецъ, и то отъ XIV. вѣкъ.

Очевидецъ.

26 Септември 1882 г.

Руссе.

Трънъ, 20 Септември 1882 год.

Г-не Редакторе!

Като Българинъ въодушевенъ отъ чувства, немога да не опиша въ кратце сѣрбѣта, която население то на Трънското окръжие прѣгрѣи съ закриваніето на окръжието; ето впрочемъ какво стана въ града ни при испращаніето на тукашния Окръженъ Управителъ Г-на Н. Т. Драсова заедно съ дѣлата на Окръжното Управление:

Още на 15-й Септември н. г. градския бирова съобща на гражданитѣ, че утрѣ т. е. на 16 ще са затвори Окръжното Управление и Окръжния Сѣвътъ, а канцеларскитѣ потребности и на двѣтъ учрѣждения ще са продадѣтъ на акционеренъ търгъ, затова желающитѣ да погупатъ тѣзи нѣща, нека са явятъ утрѣ въ 9 часа въ правителствения домъ.

Гражданитѣ като слушаха това жалостно за тѣхъ извѣстие, всѣки ся очайваше, очудваше, а нѣкои отъ тѣхъ и заштваха каква е тѣзъ работа, но получваха отговоръ, че „това сѣ затова нетрѣбва да се сьрдите,“ както и да е, търга стана и денѣтъ се свърши.

На 17 сѣщій утрентъ рано, когато колата които бѣха приготвени, да закаратъ дѣлата на Окръжното Управление и Окр. Сѣвътъ влѣзоха въ правителствения домъ, тогава всичкитѣ граждани и кметове отъ разни села на окръжието отидоха въ правителствения домъ, да искажатъ на окръжния управителъ нуждитѣ на населението, което послѣ закриваніето на управлението ще прѣгрѣи и да го молятъ да ходатайствова прѣдъ надлѣжното Министерство, щото Трънското Окръжие да си остане и за напредъ; той слѣдъ като се показа на салона казваше: „на драго сърдце бихъ ходатайствувалъ Господа, нъ тѣй като правителството на Негово Височество е изработило този законъ, затова и нѣма възможностъ да ся ходатайствова, но само вѣрвайте милии ми съграждани че рано или късно и Трънското окръжие ще ся възвърне пакъ въ първото си положение,“ колата тръгнаха и гражданитѣ са разотидоха.

Подиръ 2 часа отъ какъ тръгнаха колата, даде се рѣчь, че окръжния управителъ Н. Т. Драсовъ ще си тръгне и народната ни музика (сурлитѣ и тѣпанитѣ) взеха да свиратъ на площада въ срьдѣ града, тогава всичкитѣ граждани побързаха да затворатъ дюгенитѣ си и да неспратѣтъ Окръжния си управителъ.

Множество народъ се вече бѣше събрало, ученицитѣ отъ Народнитѣ ни училища бѣха вече излѣзнали отъ училището и каруцата на Окръжния Управителъ тръгнаше по срьдѣ него, тогава ученичкитѣ отъ 1-й класъ и всичкитѣ жени носеха въ рѣцетѣ си разни мирзаливи цвети, отъ които едни кичеха каруцата, други поднасяха въ рѣцетѣ на Окръжния Управителъ. (Като истински, честенъ либералъ, заслужава р.)

Той слѣдъ като поблагодари на гражданитѣ за честѣта която му правятъ съ такова едно испращаніе, каза едно слово, съ което закърти сьдѣлата на всичкитѣ присѣтвующи и послѣ напи за здравіето на Трънското народонаселение, за дългодѣйствието на Негово Височество, Любимия ни Князь и за славата и величіето на България; словото му се свърши съ гръмогласно ура!

Каруцата на окр. управителъ тръгна, слѣдъ нея множество народъ тръгнаше, времето бѣше горѣщо, отъ пайтони и конѣ прахъ се дигаха до небето, въздуха

се цѣпеше съ гръмове ура, да живѣе Окр. Управителъ Драсовъ! (Слава на Трънчане! р.)

Като пристигнаха чакъ до селото Филиповци (2 часа разстояние отъ града), тамъ гражданитѣ дадоха закуска въ честъ на управителя.

Послѣ закуската градския ни кметъ Г-нъ М. Г. Мутѣвъ помоленъ отъ гражданитѣ, каза слѣдующето: „Натонаръ нѣ съмъ отъ страна на гражданитѣ Господине Управителю, да изразя сърдечната му благодарностъ и искрена признателностъ къмъ Васъ: отъ какъ Вие Г-не Управителю, стѣпихте въ управлението на Трънското Погранично Окръжие, въ продължение на четири мѣсяца, въдворихте рѣдъ, тишина и справедливостъ, всѣки зема да се подчинява на властѣта, да изпълнява тѣхната заповѣдь, всички се събѣдиха за миналото и бѣдѣщето на милото ни отечество, всички вземаха да работятъ съгласно и задръжно за въ полза на отечеството ни, но сѣдбата, тѣкъ пуста сѣдба, която нечаянно дигна Трънското Окръжие и Васъ отъ лицето му, ще се проклѣня и отъ най-малкиятъ ни дѣца, гражданитѣ сѣ ма натоварили да Ви помоля Господине Управителю, щото да подѣлствувате предъ Негово Височество за възвръщанieto на Трънското Окръжие; тѣ сѣ на пълно увѣрени, че това го правятъ извѣстни личности, които нито знаятъ нуждитъ на населението, нито пакъ ще го познаятъ да живѣятъ още 20 години въ отечеството ни, затова като писмъ отъ страна на гражданитѣ за здравето Ви и за здравето на Негово Височество и за Славата и величието на Българския народъ, желяемъ Ви добъръ нѣтъ и повторно възвръщаніе въ града ни като Окр. Управителъ“. Словото му се свърши съ гръмогласно ура, да живѣе България, да живѣе Негово Височество, да живѣятъ подобни Управители на България.

Послѣ това се раздѣлиха цалувайтѣ съ Окр. Управителъ, каруцата тръгна и гражданитѣ са върнаха нажалени и наскърбени.

Ц.

Пишатъ ни изъ Ломъ:

Щомъ се узна че Ломскиятъ управителъ А. Цановъ ще се замени съ други, помощника на кмета съ свонитѣ си аркадаши, тутакси съчиняватъ единъ адресъ, въ който похваляватъ Цанова като кой знае какви добрини или услуги е принесалъ на града Ломъ?! Но, да видите уйдурмата каква е: завчера една депутация се прѣдстави прѣдъ министертѣтъ на вътрѣшнитѣ дѣла, Н. Пр. уважаемый Соболевъ, съ цѣлъ да похвалятъ отстранениятъ управителъ като въ сѣщо време казала, че гражданетѣ сѣ благодарни отъ него и че желяятъ и за напредъ да остане въ Ломъ.

Г-нъ министертъ отговорилъ на депутацията: че това не е тѣхна работа, и че члѣноветѣ на депутацията нѣматъ право да ся мѣнатъ въ административната работа: тя си има свой законъ и распорѣждения. Ето, безпристрастието на Н. Пр. г-нъ Соболева, даде на тѣзи господиновици да сѣднатъ на мѣстата си и разумѣятъ дѣ ся намиратъ!

Апаратъ за улавяне на хайдутинѣ. — Пѣкой си русинъ, А. Марковъ, измислилъ електрически апаратъ, съ помощта на когото могатъ се лови хайдутинѣ. По между двѣтъ врати при входа въ къщата, тура се едно колело, земята между вратитѣ а така сѣщо и вътрѣшната страна на послѣднитѣ се покрива съ металически пластинки, въ пластинкитѣ отъ вратитѣ и земята не трѣбва да се касаятъ по между си. Рѣжкитѣ на вратитѣ така сѣщо трѣбва да бѣдатъ металически. Единиятъ отъ краищата на Румкорфовиятъ апаратъ се съединява съ металически пластинки на земята; другиятъ — съединява колелото съ пластинкитѣ на вратитѣ и сѣ вратитѣ рѣжки. Освѣтъ това къмъ апарата се присѣдинява още и електрическо звънче. Хайдутинѣтъ като отвори вънкашната врата, настѣпва на колелото, вслѣдствие на което нѣтъ се натиска и отворената врата се затвара отъ само себѣ си; така щото хайдутинѣтъ остава между двѣтъ врата като въ призма. Той хваща рѣжката на другата врата за да я отвори, натиска и въ слѣдствие на това сключва електрически токъ, който прѣминава прѣзъ тѣлото му. Въ сѣщата минута се почва дѣйствието на Румкорфовиятъ приборъ и звънчето наченва силно да дрънка. Конвулсивното сгънване на рѣжнитѣ мускули кара го да се старае да отнеме рѣжката си отъ вратната рѣжка, нѣ електрически токъ, който минава прѣзъ тѣлото му, я държи като закована. Ако и да му се случи да отнеме рѣжката си, — при

Редакторъ издатель Т. Х. Станчевъ

това тока се прѣкъсва — то, като хване рѣжката на вънкашната врата, той пакъ почувствува въ себѣ си електрическитѣ удари. Слѣдователно, нему не остава друго, освѣтъ да чака докѣтъ звънчето събуди всички въ домоу и се яви полицията за да го освободи отъ капана.

РАЗНИ

На 2-й того въ сѣдѣщата часѣтъ по 11 прѣдъ обѣдъ се очаква да престигне въ Руссе Н. В. Сръбския Кралъ. Приготовленията които станаха и ежедневно ставатъ за посрѣщанieto на високия гостъ, обѣщаватъ единъ твърдъ тържественъ приемъ. За посрѣщанieto на Н. В. Краля, сѣж поканени сичкитѣ селяне отъ Руссенския окръгъ да присѣтствуватъ въ Русчукъ. Отъ Свищовъ и Никополъ, особенни параходи съ гражданетѣ посрѣщатъ и до Руссе испратятъ Н. В. Краля. По бреговетѣ на градъ се наредиха най голѣмитѣ тонове; нѣколко музички и цѣли дружини ще участвуватъ при посрѣщанieto, въобщо се предполага че това посрѣщаніе, ще бѣде едно отъ най блѣскавитѣ.

Слухъ се разнесе изъ градъ ни, че на 25 того въ Вратца, станало едно твърдъ неприяно приключение, за което нѣмаме още точни свѣдѣния; говори се че ужъ имало двама души убити и др. ранени, нѣколко либерали бѣе задрени, а народа скочилъ да ги отърва, като нападналъ на полицията. До колко е вѣрно едно и друго незнаемъ, остава да узнаемъ истината, която ще прибръземе да съобщимъ на читателитѣ си.

По видимому, Софийскитѣ либерали рѣшили да не взематъ никакво участие въ предстоящитѣ избори за представители на Народното събрание, по причина на повонзвѣдения избирателенъ законъ; на сѣщото мѣстѣ бѣе и сичкитѣ други либерали изъ княжеството, съ което цѣли да избѣгнатъ всѣка отговорностъ, прѣдъ потомството. В. „Свѣтлина“ тоже извѣстива на сичкитѣ си приятели, че тя нѣма земе участие въ изборитѣ. — „Славянинъ“ е и той сѣщо далечъ отъ всѣко участие въ предстоящитѣ избори, съ което е свободенъ отъ всѣка отговорностъ предъ настоящето и бѣдѣще поколение.

Повоназначения Софийски градоначалникъ г-нъ Кароновичъ пристигналъ изъ Россия въ Сголицата заедно съ фамилията си и занелъ службата си.

При посрѣщанieto на Н. В. Сръбския кралъ въ Руссе, ще присѣтствуватъ сичкитѣ министри изъ София.

На 26-й того Н. Височество княза посѣти селото Червена вода близо при Руссе, въ който день се извършило освѣтѣяването на новопостроеното тамъ училище. На обряда присѣтствовали сичкитѣ селяни.

Пагубитѣ на европейцитѣ отъ бомбардиранieto на гр. Александрия възлизали на 25,000,000 ан. лири, които цѣло да ги плаща Египетското правителство.

„Гласъ“ който си е посвѣтилъ не само сѣществуванieto, но и живота, да служи на проклѣтото робство въ края на деветнайсѣтъ вѣкъ, въ послѣдния си брой, иска да убѣди и мъртвитѣ, че нашитѣ народни училища, съществуванието си дължатъ на чорбаджитѣ, т. е. тѣ ги поддръжали съ влиянието си, и ако не бѣе тѣ, Българския народъ, на да ли цѣлъ да има учебни заведения. — Съ подобни доводи и примѣри да препорѣчваме въ 19 вѣкъ, чорбаджийската каста, която

служеше за орѣдие на турцитѣ и убиваха всѣка искра въ народа за самостоятелностъ, значи да желяемъ робството подъ влиянието на извѣстни личности, защото бѣе чорбаджий. — Ний не отказваме че чорбаджитѣ разполагаха и господаруваха надъ учебнитѣ ни заведения, както и надъ живота на цѣлия народъ; тѣ са грижеха и за училища и за черкови, въ тѣхнитѣ рѣцѣ и подъ тѣхното расположение бѣе сичко общо, но въпроса е защо вършеха тѣ всичко това? Да ли нѣ за да са обогатѣтъ и приготѣтъ голѣмъ капиталъ за старини? Отъ какво са обогатѣваха нашитѣ чорбаджии, когато тѣ нищо не работяха? Имаме живи примѣри, че ови, който е билъ общински касиеръ или черковенъ епитропъ, той безъ да са е занимавалъ съ друга работа, въ едно кратко врѣме сѣе обогатѣлъ и съзидалъ домове, дюгени, фуруни, които струватъ стотини хиляди гроша! Отъ гдѣ зѣ този чорбаджий тѣзи пари? Редакторитѣ на „Гласъ“, вижда са не са живѣли въ България, и твърдѣ малко понятие иматъ отъ заниманията, както и отъ дѣлата на нашитѣ чорбаджии, затова прѣди да пишатъ нѣщо за въ тѣхна полза, нека попитатъ. — Въ Русчукъ най добритѣ чорбаджийски къщи, дюгени и фуруни сѣ съзидани отъ сиромашката милостиня на черюзата Св. Троица, това го знаятъ и малкиятъ дѣца!

На 28 того, замина изъ Руссе парахода „Голубчикъ“, съ особенната депутация, която отива да посрѣщне чакъ на границата Н. В. Сръбския Кралъ.

Изъ Ньюоркъ телеграфиратъ, че на 18 того, парахода „Робертъ Ле“ е изгорѣлъ на реката Мисисипи. Сички ония които бѣе на парахода пропаднали. Колко души сѣж погинали, още неизвѣстно.

За събигнето въ Вратца, когато лѣстѣтъ ни бѣе подъ печатъ узнахме слѣдующето: двама граждане когато играли на карти, скарали са помежду си и единъ отъ тѣхъ касанилъ, изважда пожа си и пробада другаря си; послѣ сѣ намѣсили и други лица, отъ което последвало и второ прободаніе, тѣй щото говори са че двамата пребодени умрѣли. Убийцитѣ бѣе на часа уловени и затворени. Никакво друго движение, отъ страна на народа не е станало; това събитие може да се отдаде просто на пияното състояние, въ което са намирали убийцитѣ.

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

ЕДНА СТАТИЯ

ЗА ДЛЪЖНОСТѣТА НА ЗАЩИТАТА ПРИ ПРЕДВАРИТЕЛНОТО СЛѢДСТВІЕ.

отъ 1¼ печатна кола голѣмъ форматъ.

Превелъ и издава

Единъ сѣдия.

Цѣна 40 стот.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Поповского читалище „Съгласие“ публично извѣява своята благодарностъ къмъ слѣдующитѣ Господа изъ г. Разградъ, за гдѣто благоизволиха да подарятъ на читалището ни именно: Г-нъ П. С. Вълчаровъ 10 Екз. разни книги, Кънчо и Гено съдружници 2. л., Георги Нейковъ 2. л., Юр. Х. Костовъ 3. л., Д. Т. Чиплаковъ 2. л., Ст. Пв. С. Являновъ 2. л., Ст. Г. Икономовъ 2. л., Д. Г. Бърневъ 2. л., Д. Д. Куртевъ 2. л., Гену Добревъ 2. л., и Пв. Д. Багряновъ (изъ с. Батембергъ) 1. л.

Председателъ: С. Топаловъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписаний имамъ честѣта да обявя на почитаемата публика въ г. Руссе, че донесохъ тия дни готови опити дрѣхки като: палта подшити съ вѣлки, цариградски и мѣстни кожи, палта съ памукъ, Пардесюга, джикети, панталони и джипетки отъ Габровски, Тревненски, Сливненски и Котленски шаяци и отъ казмиръ отъ Сливненската фабрика. Желяющитѣ да си купѣтъ, могатъ да се отнесѣтъ до мене въ хана на Коста Горановъ.

28 септемвр. 1882 г. Руссе

Т. С. Арнаудовъ и С-ие.

Русчукъ скоро-печатница „Славянинъ“.